

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/138/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112231466
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112231466.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľky: K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X. H., G. M. XXXX/X, zastúpená JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom B., M. R. Y. XX, proti odporcovi: H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., L. X, zastúpený Mgr. Janou Ochodničanovou, advokátkou, so sídlom B., J. F. XXXX/XX, o zaplatenie 11.949,84 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/83/2013-207 zo dňa 03.06.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi súd **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v sume 354,86 eur, ktoré **j e p o v i n ý** zaplatiť odporca na účet JUDr. Olosa, advokáta, so sídlom K. V., K. F. X, v lehote troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 11.949,84 eur spolu s príslušenstvom predstavujúcim úroky z omeškania zo sumy 331,94 eur za jednotlivé mesiace od 16.09.2009 do 16.08.2012. Zároveň o trovách konania rozhodol tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke sumu 2.402,09 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 34 až § 37, resp. § 842, § 843 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o dôchodku zo dňa 01.08.2000, na základe ktorej sa odporca zaviazal vyplácať navrhovateľke dôchodok v sume 10.000,- Sk mesačne k rukám jej matky, a to až do doby, keď skončí poberanie rodinných prídavkov na navrhovateľku. Priznaná suma a príslušenstvo tak predstavuje nevyplatený dôchodok a úrok z omeškania za jednotlivé mesiace v období od 01.09.2009 do 31.08.2012. Súd mal preukázané, že v čase rozhodovania o nároku navrhovateľky jej matka poberala prídavok na dieťa z dôvodu, že je stále nezaopatrená študentka, a preto nenastala rozvázovacia podmienka dohodnutá v čl. 4 zmluvy o dôchodku a právny dôvod vyplácania dôchodku tak trvá. O výške príslušenstva rozhodol súd s poukazom na ust. § 517 OZ, resp. nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu prostredníctvom zástupcu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca. Rozhodnutie považuje za nesprávne z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. d/, f/ O. s. p.). Pri rozhodovaní prvostupňový súd vychádzal z právneho názoru Krajského súdu v Žiline obsiahnutého v uznesení sp. zn. 9Co 879/2014 zo dňa 27.11.2014, avšak prvostupňový ani odvolací súd nebral do úvahy skutočnosť, že právnym titulom zmluvy a skutočnou vôľou zmluvných strán bolo vyplácanie dôchodku viazané výlučne na podnikateľskú činnosť odporcu, ktorej predmetom bol výkon čistiacich a upratovacích prác pre spoločnosť INA KYSUCE, a. s. Odporca tak navrhovateľke

platil zmluvou dohodnutý podiel na zisku vo výške 10.000,- Sk mesačne, po celý čas, kedy tieto práce vykonával. V rozsudku prvostupňového súdu teda neboli zohľadnené všetky skutočnosti uvádzané v priebehu konania, ktoré jednoznačne nasvedčovali, že z vôle zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy o dôchodku bola zrejmá viazanosť jej trvania na podnikateľské aktivity odporcu týkajúce sa výkonu čistiacich a upratovacích prác pre INA KYSUCE, a. s. Žiadala, aby z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu a návrh v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila navrhovateľka, ktorá uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu je vecne správne, naďalej trvajú dôvody vyplácania dôchodku, zakotvené v rozvázovacej podmienke v zmluve, ktoré závisia od objektívnej skutočnosti - veku a stavu nezaopatrenosti dieťaťa. Predmetná rozvázovacia podmienka plne deklaruje právnu povahu zmluvy o dôchodku a ide o presné zakotvenie inak určenej doby neurčitého trvania (výslovná dikcia zákona). V zmluve je výslovne uvedené, že jej účinnosť sa končí nastúpením rozvázovacej podmienky, ktorou je skončenie poberania rodinných prídavkov na jej osobu. O žiadnom inom dôvode zániku zmluvy samotná zmluva vôbec nehovorí. Navrhovateľka žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a postupom podľa § 214 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu s poukazom na ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 14.05.2014 návrh zamietol, pričom zrušujúcim uznesením odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Už v tomto uznesení naznačil, akým spôsobom je potrebné vykladať jednotlivé ustanovenia zmluvy s poukazom na ust. § 842 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 842 OZ, zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Občiansky zákonník na uzavretie zmluvy o dôchodku nevyžaduje určitý dôvod alebo motív. Náležitosťami zmluvy o dôchodku sú označenie účastníkov právneho vzťahu, určenie výšky dôchodku, počiatok výplaty dôchodku, vymedzenie doby výplaty dôchodku (doživotne alebo inak určenú dobu neurčitého trvania). Ďalšou podmienkou je uzatvorenie zmluvy v písomnej forme.

Ako vyplynulo z jednotlivých listinných dôkazov a vykonaného dokazovania, v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia bola medzi účastníkmi dňa 01.08.2000 uzatvorená zmluva o dôchodku, podľa ktorej sa odporca zaviazal dôchodkyni (navrhovateľke) vyplácať dôchodok v sume 10.000,- Sk mesačne k rukám jej matky ako zákonnej zástupkyňi titulom podielu na zisku z vykonávania podnikateľských aktivít - čistiacich a upratovacích prác v spoločnosti INA KYSUCE, a. s., na ktorých príprave a rozpracovaní a uzavretí zmluvy na výkon uvedených prác s Mestom Kysucké Nové Mesto sa až do konečnej fázy podieľal otec dôchodkyne E. V., a to počnúc dňom 01.08.2000. Dohodnutá bola splatnosť jednotlivých dávok vždy do 15. dňa v príslušnom mesiaci vopred. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Platnosť a účinnosť zmluvy končí nastúpením rozvázovacej podmienky, ktorou je skončenie poberania rodinných prídavkov dôchodkyne. Ďalej bolo dohodnuté, že v prípade nastúpenia rozvázovacej podmienky sa jej účastníci dohodli, že bez zbytočného odkladu pristúpia k uzatvoreniu novej zmluvy o dôchodku, na základe ktorej bude H. V. ako strana dôchodkom povinná vyplácať K. V. rentu vo výške 10.000,- Sk mesačne titulom podielu na zisku z vykonávaných podnikateľských aktivít, čistiacich a upratovacích prác v spoločnosti INA KYSUCE, a. s. V zmluve o dôchodku je teda uvedené, kto je účastníkom tohto vzťahu, určená je výška dôchodku (10.000,- Sk mesačne) a vymedzená je aj doba výplaty dôchodku v bode 4 zmluvy, kde je uvedené, že sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť a účinnosť zmluvy končí nastúpením rozvázovacej podmienky, ktorou je skončenie poberania rodinných prídavkov dôchodkyne. Z obsahu zmluvy je teda zrejmé to, že odporca sa zaviazal navrhovateľke vyplácať dôchodok 10.000,- Sk mesačne, a to až do doby, kým skončí poberanie rodinných prídavkov na navrhovateľku. Nie je dôležité, z čoho dôchodok odporca bude vyplácať (zo zisku firmy), ale dôležitá je dohodnutá doba plnenia. Zo zmluvy o dôchodku tak jednoznačne vyplýva, že platnosť a účinnosť končí nastúpením rozvázovacej podmienky, za ktorú sa považuje ukončenie poberania rodinných prídavkov na navrhovateľku a nie jej ukončenie podnikania čistiacich a upratovacích prác v spoločnosti INA KYSUCE, a. s. (k uzatvoreniu zmluvy o dôchodku došlo po tom, keď otec navrhovateľky a zároveň brat odporcu utrpel pri výkone prác pre odporcu - čerpacia stanica Radofa, prevádzkovateľ H. V., smrteľný úraz).

Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania napadnutého rozsudku, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvého stupňa. V konaní bolo sporné, či vyplácanie dôchodku je viazané na ukončenie čistiacich a upratovacích prác pre firmu INA KYSUCE, a. s., alebo či zmluva končí až nástupom rozvázovacej podmienky upravenej v čl. 4 zmluvy o dôchodku, v zmysle ktorého sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú, platnosť a účinnosť zmluvy končí nastúpením rozvázovacej podmienky, ktorou je skončenie poberania rodinných prídavkov dôchodkyne. Tu sa odvolací súd stotožnil so závermi prvostupňového súdu, ktorý konštatoval, že v čase jeho rozhodovania platnosť a účinnosť zmluvy trvala a navrhovateľke vznikol nárok na vyplácanie dôchodku dohodnutého v zmluve zo dňa 01.08.2000 (ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala - I. ÚS 243/07).

Odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na ktoré v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. poukazuje.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 157 O. s. p. zdôvodnil. Pokiaľ teda v odvolaní odporca uviedol, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, odvolací súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie je vecne správne a správne bolo aj právne posúdenie veci s poukazom na jednotlivé ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok prvostupňového súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil a zároveň aj výrok o trovách prvostupňového konania.

Pretože ani v odvolaní odporca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť skutkový alebo právny stav zistený súdom prvého stupňa, odvolanie súd nepovažoval za dôvodné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal náhradu trov v sume 354,86 eur, čo predstavuje trovy právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., keď základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1 vyhlášky predstavuje 287,14 eur, priznaný bol režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,58 eur a k tomu v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky 20 % DPH (59,14 eur). Odporcovi, ktorý nebol úspešný v odvolacom konaní, súd náhradu trov nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.